Kotenočkin Viačeslav (1927-2000) :)

Sovietsky režisér a scenárista. Autor populárneho animovaného seriálu *No, počkaj!*, v ktorom vystupujú postavičky milého Zajka a grobianskeho Vlka. Seriál sa stal plnohodnotným sovietskym náprotivkom vtedajších amerických animovaných sérií a obľube sa teší dodnes.

Dvanásťtisíc obrázkov kreslených postavičiek sa odvíja rýchlosťou 24 okienok za sekundu. Fičúr Vlk s „papyruskou" medzi zubami v rytme piesne šplhá na povraze k balkónu svojej nič netušiacej koristi. Veľkooký Zajko strihá kvety v kvetináčoch, s nezabudnuteľným pokrčením ramien urobí nožnicami „šmik". Zlý Vlk s nadávkami padá dolu, nežný Zajko zasa vyhral.

Film je variáciou na tému neponižuj maličkého. Niet pochýb o tom, kto je zlý a kto dobrý. Vždy víťazí Zajkova bystrosť, Vlk je zarastený, chodí v roztrhaných gatiach a fajčí. Vyhráva fyzicky slabší.

Na ľudí však rytierska osveta pôsobila úplne opačne. Krátko po spustení seriálov Kotenočkinov ateliér zavalili listy, v ktorých diváci autora žiadali, aby konečne urobil aj chudáka Vlka chytrejším, nech aj on raz prekabáti toho otravného sladkého Zajaca.

Vlka a Zajaca pritom nevymyslel sám Kotenočkin. Ten len zadal začínajúcim autorom tému a vybral si scenár, ktorý sa mu najviac zapáčil. Pôvodcom myšlienky je neznámy ruský študent, ktorého meno upadlo do zabudnutia. Pred prvým premietaním nového seriálu v televízii Kotenočkinovi ani vo sne nenapadlo, aký úspech zožne. Zrazu začal dostávať tisícky listov, nakrútil druhý a tretí diel. Štvrtým chceli skončiť. Ale práve vtedy film vyhral Grand Prix na festivale v Taliansku. Vystúpil teda v televízii a vyzval deti, aby mu pomáhali s vymýšľaním ďalších príbehov Vlka a Zajaca. Vzápätí zabudol, čo do kamery narozprával. O pár dní ho pred ateliérom čakal poštový nákladiak s 25 tisíckami malých scenárov. Seriál *Nu pogodi!* sa nakoniec dočkal sedemnástich dielov.

V roku 1980 sa Nu pogodi! stal najpredávanejším filmom do zahraničia. Autorské práva si kúpilo 90 krajín. Vlkovi a Zajacovi sa však darilo lepšie než samotnému autorovi, ten nevidel z peňazí, čo seriál zarobil, takmer nič. Zisk zhltol štát, omrvinky ostali filmovému štúdiu. Veľké zvieratá z politbyra sa pri sledovaní *Nu pogodi* spokojne chechtali, páčilo sa im, že konečne vytreli zrak hnusným imperialistickým filmárom. Kotenočkin sa zatiaľ musel uspokojiť s tabuľkovým platom. Pri návšteve ateliérov Walta Disneyho len opatrne mlčal, keď sa mu americkí filmári klaňali v presvedčení, že je multimilionárom. Poberal totiž na vtedajšie pomery (takmer pod)priemerný dôchodok 500 rubľov.

Viačeslav Kotenočkin i tak patril k sovietskej elite. S politikmi však odmietal bojovať. Obdivoval Vysockého a naveľa ho prehovoril, aby daboval vlka. Nadriadení mu preto prvý diel takmer neschválili, lebo „Vysockij je čudná figúra a má zlý vplyv na mládež".

Viačeslav Kotenočkin podľahol dlhej chorobe v novembri 2000. Mal 74 rokov.

Na sklonku života sa od jedného mladého diváka dočkal obvinenia z rozpútania čečenskej vojny. Čečeni totiž seriál zakázali, lebo majú vlka v štátnom znaku a jeho ponižovanie zmäkčilým zajacom vraj urážalo ich dôstojnosť.

Copyright © 2013 - 2026 Encyklopédia poznania